

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in auctorem fidei, & consumatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

2. Considera in hac metamorphosi confitere foedam illam deformitatem, qua post peccatum manet animæ impressa. Et ideo O quanto terrore statres attonitus, si te ipsum in eo statu posles conuerti. Tunc videres, quam meritò peccator in scripturis sacris Vipera, Equus, Canis, Sus appellatur, quia dum sequitur appetitum, his brutis animalibus proprium, revera animo in unum horum transformatur. Et tu non satagis per pœnitentiam quamprimum reparare formam amissam? O quantum te affligeret videre te ipsum quoad corpus transformatum in suum, prout Armenia Regi Miridati accidisse legitur. Et non doles, quod animalis tam foedi speciem inquieris, sed quoad animam?

3. Considera, quemadmodum, qui amat rem abominabilem, etiam

ipse redditur abominabilis pro ratione rei amata, ita fieri pulcrum, honorabilem, Divinum, qui ejusmodi aliquid amat efficaciter, quia in id etiam ipse transformatur. Transformatur in DEUM: *Talis est quisque*, inquit Aug. Tr. 2. in Ep. 3. Jo. *Qualis est ejus dilectio. Terram diligis, Terræ. DEU M diligis? quid dicam? DEUS eris.* Erru cum adipisci possis formam tam nobilem, non curas? At bene adverte, adid non sufficere qualecumque amorem simplicis complacientia, quo nonnunquam feruntur etiam ipsi mali ad virtutem, dum illam in alijs approbant, celebrant, laudant, sed eam nihilominus relinquunt, cui liber. Oporteret esse efficacem, vivum, vehementem, & illi similem, quem in te ipse experiris, cum serio amas.

V.

Deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in autorem fidei, & consumatorem JESUM, qui proposito sibi gaudie sustinuit Crucem confusione contempta. Hebr. 12. 1.

1. Considera, quale sit certamen, quod tibi proponitur: *Propositiū tibi certamen.* Illud haud dubie, quod tu suscipis adversus tres adeò famulos hostes, qui tibi adimere nituntur aterna bona, nimius amor habendi, amor voluptatum, amor honorum. Hoc est certamen, à quo in hac terra nemo est immunis; adeò, ut, si dæmones ipsi te infestent, aliud non agane, quam quod suscipient contra

te unum ex his hostibus, qui te laceſſat. Oporteret igitur animari ad tam grande certamen, & ita non solùm ad hoc ire, sed cursu contendere: *Curramus.* Quod tunc fieri, cùm paupertas, dolor, contemptus, que sunt partes contrariae in hoc conflitu, non tantum acceptantur, sed ultrò expectuntur per patientiam, id est, per invitum propositum patiendi: *per pa-*

tien-

scientiam curramus ad propositum nobis certamen.

2. Considera, ut id praestes, opus esse, prius impedimenta deponi, quæ duo sunt, *Pondus*, & *Circumstant nos peccatum*. *Pondus* est peccatum commissum, quod suâ mole trahit ad aliud peccatum. *Circumstant nos peccatum* est occasio, quæ fortè circa te est, illud iterum committendi. Itaque necessarium est deponere pondus, ut etiam currere possis ad certamen. Quoniam ad currendum, hoc est ad occurrentium adversis magnâ virtute opus est. Hanc verò quomodo sperabis, dum vires à peccato penitus opprimuntur? necessarium quoque est deponere occasionem peccandi, ut possis viriliter certare. Nam quomodo solo deposito peccato ed pertinges, ut facile abstineas à voluntatibus impuris, ut te maceres, ut mortifices, ut lucra illicitæ contemnas, ut gloriam & honores negligas, dum semper versaris tot inter contraria illicia, quæ tibi blandiuntur? hac dementia est. Vide igitur bene, in quo statu verteris, & an ita sis dispositus ad currendum & configendum.

3. Considera, depositis impedimentis, adhuc opus esse, ut te animet exemplo Christi, qui tanta pati pro te voluit. Et hoc efficiet, ut aquiras illam patientiam, illud, inquam, invictum patiënti propositum, de quo dicebam. Vide igitur, quis sic Dominus, qui tanta pro te tulit; Ipse JESUS, Dominus tam dignus, tam delicatus, & tu vel ad solum ejus aspectum non resumis animum? Si non-

dum altiore modo possis meditari Christi patientis ærumnas, sic age: sume in manus Crucifixum, & ibi *Aspiciens in auctorem fides, & consumatorem JESUM*, considera vultum illum tui causâ examinem, emorruos oculos, ossa nudata, membra adeo habita crudeliter, laniata, excarnificata, undantia cruore, neque dubita hunc aspectum etiam solum sufficeturum, ut te compungat, & confortet. Hic est serpens æneus, qui visus sed fixo obtruto virtutem habet persanandi debilitatem tuam. Unde nota, non dici *Aspiciens auctorem*, sed *in auctorem*; quia non figendus est oculus in sola specie externâ, quam vides adeo protelacram: sed ad interna illo ipso aspectu penetrandum, considerando, quis sit ille, qui tanta patitur. DEUS ipse homo factus.

4. Considera, ut magis animeris, eundem JESUM hic vocari Authorem fidei & consumatorem, quia, qui nunc est Author in te fidei super terram, illâ instruendo intellectum, illam imprimendo voluntati, & signis tam varijs confirmando, erit post hæc ejus Consumator in celo, remunerando clarâ visione DEI, in quam denique fides resolvetur, dum in cognitionem vertitur intuitivam, & hoc quoque modo verè consumatur. Ecce igitur, ut JESUS confortare te debeat, & ut Author fidei, & ut Consumator. Ut Author per id, quod modò promittit, ut Consumator per id, quod postea præstabit.

2. Considera, si ille tibi modò proponeat grande certamen, non propone-

re

F 3

re rem sibi inexpertam. Non erat Christo revera imposita patienti necessitas, prout illam tibi iuponit corruptio naturae. Ejus arbitrio permittebatur, frui, si velit, quounque genere honorum. Ipse tamen, ut tibi exemplo praeriret, *Proposito sibi gaudio*, illud respuit, & loco divitiarum, quas tantâ copiâ poterat possidere, elegit paupertatem, loco voluptatum elegit dolorem, loco honorum elegit contemptum, & hoc est, quod dicitur: *Sustinuit Crucem*. Imaginare tibi vitam Redemptoris tui unam fuisse Crucem continuam, cui ipsum affigebant tres illi crudelis carnifices Paupertas, Dolor, & contemptus. Tres isti adhaeserunt illi comites in nativitate, in vita, in morte. Tu è contrario tanto pere illos refugis? Oportet agere ad modum Christi, & magno animo illis occurrere, à quibus abesse non potes: *Ad certamen currere*.

6. Considera, cur dicatur, cum amplecteretur hanc Crucem, nominatum contemptus confusione. Certum est cum contemptus mala cetera gravissima. Contempnit frigus, contemptus somnum, funes, flagra: at non in his, sed in contemnenda confusione maxima fuit difficultas. Proinde si-

cur satis est, ut nôris à Davide superatos Philistæorum exercitus, dicere, ab illo superatû gigantem, ita ut innotescat Christum facile superasse tot malalia, dicere sufficit ab illo victam confusione, præscriptiu tam, quanta fuit illa Christi. Oportet igitur te quoque contra hanc fortius armari. Multum conducer ad obsequium DEI superare paupertatem, multum conferet vincere dolorem, sed præ omnibus es tibi debet victoria contemptus.

7. Considera non dici, Christum superasse contemptum, sed contemptus; *Confusione contemptus*. Quia hic est modus facilè illum superandi, si contemnas. Id quod te facit tantopere formidare parum confusione, est nimia estimatio, quam habes de judicijs hominum. Quid refert, quid de te populus loquatur è vera estimatio illa est, quia de te in Paradiso habetur inter Angelos, & Archangelos, ad ipsum solium Augustissimæ Trinitatis. Hanc igitur spectare convenit. Illa hominum vana est, instabilis, iniqua, fallax, brevis, sine illam qualisunque sit. Verbo, hoc est facile superare confusione, non estimare. *Spernere, sperni*.

V L

Ecce breves anni transiunt, & semitam, per quam non revertar, ambo. Job. 16. 23.

I. Considera annos transfire celeriter, & ut verum esse cognoscas, retroflexis oculis eos specta, qui jam

transierunt. O quam breves videntur tales erunt etiam illi, qui restant. quid igitur dicam, quod tam exiguum curam